

1516 In initio
in fine Anni.

413

Petrus Thomicki Episcopus Bremisliensis,
Vicecancellarius — Christophorus de Sy-
dowice Castellano et Capitaneo Cracoviae
Regni Poloniae Cancellario —

129
M D M^o Magno Domino etc.
Multis diebus Dominus Archiepiscopus
post suum adventum, dissimulavit quā
causā impulsus, huc venerat, tenens huc
atque illuc, postremum tandem declaravit.
Nam collaudata imprimis multifarie, Filius
Ducis Silesiae, suadere cepit regi
ut vel illam, vel matrem uxorem duceret,
utque Reguncula nostra, illis pueris Du-
cibus locarentur. Inponens inde magnū
regi suo et Regno emolumentum, quōd
videlicet tanta illic dos accipi posset quan-
ta fuit defunctae Reginae. Denique hanc
futuram potissimam occasionem, incor-
porandi Regno Ducatum Silesiae,
Cum vero illi mōdas Regia, De his, quas
Dominus Cardinalis Garzensis, vestro
regi nominavit retulit, Dixit, se comper-

tu habere

Matrimonium Regium.

se compertum habere. De Illa quoque est Nea-
poli, Nepte ex Sorore Regis Catholici,
habente annui proventus 70. millia au-
reorum, et quae etiam prius Cesari fuit
in matrimonium secreto ordinata, Bre-
terea, neptem ipsius Caesaris, quae est in
Burgundia etiam laudavit, et asseruit
ambaram esse honestissimum Commu-
nium, tamen nullius utilitatis Regno
idque modo cum inde Regia, non mecum
pertinaciter agebat, non aliam puto per-
suasione, quam quod illas sua, majorem
utilitatis suae, ut prius, quam honestatis
rationem habere deberet. Quae tamen ex
Masovia qualis esse posset, maxime tam
arctum vinculo, ut ipse vellet pueris illis
cum sua inde conjunctis, vestra magnificentia
plane intelligit. Haec quantum ex ipso
inde Regia cognoscere potui, summa
fuit tractatus ejus de matrimonio cum
sua inde —

Ceterum communicavit me-
cum, et hanc majorem causam adventus
sui esse dixit, quod nunc Debitor existens
supra 12. millia aureorum rogavit, adhuc

Cracovia

adhuc Cracoviae à m^{te} Regia, ut in hanc
 summam creditoribus, tam in Regno, quàm
 hic in Lithuania, bona aliqua sua in-
 scriberet, et locò istius inscriptionis Cla-
 veno Skurieniewice teneret, usque ad re-
 cuperationem ipsius Summe, sed iudas
 sua id facere recusavit. Petiit etiam
 Mareschalcatum magnã curã pro Wolski
 suo. Commendavit Dominum Gliedzy-
 leski, ad Coadjutoriam Episcopatus Chel-
 mensis, ut futurum illi utilem Episco-
 pum propter Sacras Literas, me quoque
 tentavit Episcopum Titularem facere, ut
 meum resignarem Domino Lathalski,
 et in compensam acciperem bono aliqua
 in Archiepiscopatu, usque ad propinquo-
 rem fortunam, locò quoriam bono ac-
 ceperet Ipse tandem in beneficiis ab ipso,
 Domino Lathalski, Narravit insuper mi-
 hi, velle se ut Filius naturalis m^{te} Re-
 gis crearetur Episcopus, in Hungaria.
 Dixitquè se jam fundamenta hujus rei
 bona isthic jecisse, et si adhuc eo ire de-
 bebim, absque Dubio conjecturum etiam
 reliquum —

Quod totu non

acovae

Quod totum non alia ra-
-tione fit, nisi ut beneficia omnium inter-
-cipiat. Habebat primum huc veniens a-
-nimus Episcopatus hos visitandi, De-
-mum mutata sententiâ profectus est
in Camerico, iturus Demum Leopoldum
ut Synodum illic celebret, et petat à Cle-
-ro illo subsidium pro impensis suis Ro-
-manis. Quod etiam est in Synodo sua
facturus. Promisit tamen se huc in verum
rediturum, si Hungariam non mitteret.
Sed quantum intelligo, necessarium erit
ut vestre Dominationes illuc mitterentur,
quando Generalis Conventus celebrari
debebit. Nunc quod ad matrimonium mdy
Regie adinet, quia nihil certi Domino
Archiepiscopo respondit, promisitque sibi
nihil in hac re sine consilio ipsius, et alio-
-rum Dominorum aggredi. Reliquit ei, et
Duci nonnullam spem, locumque dedit
variis artibus et modis fabricandis, quos li-
-cet procul dubio credam, nullius momenti
futuros, quantum nunc Ejus mdy animus
intelligo. tamen ne quid proter spem ac-
-cidat, quod Dominus Deus avertat, cura-

417

curavi sedulo, ut mīdā sua misisset Nun-
tium ad Casaream mīdem, agendo illi
gratias De benevolentia, et sollicitudine
quam De matrimonio suo haberet, refe-
rendo id ad relationem vestre mīficiae, Et
quod pollicetur Ipsi Casare mīdi, nihil
se facturam, absque scientia, et consilio
Ipsius, sed excusante se mīde suā eō, quod
ei singulariter nihil est vel scriptū, vel
significatum. Effeci tandem, ut vestra
mīficia suo nomine, quasi edocta à mīde
sua, respondeat in hunc sensum, quem
in Literis Regis intelliget, seu qui id par-
tino, ut istā significatione aliquomodo
stringeretur animus mīdis sua, nihil a-
gendi, sine voluntate Caesaris, partim
ut auctoritati vestre mīficiae consulerem.
Quae cum fidem et observantiam meam
erga se, nunquam alienam intellexit, quā
alioquin in omnes, semper integram, et
immaculatam gessi, queso, ne vel mini-
mum Dubitet in me et constantia mea.
Novi ego, Jam pridem hos, qui una manu
pavem ostentant, altera occultant lapi-
dem. Itaque frustra me, in viam aliam

Flectere nitentis

flectere niterentur, et ducere me aliter,
quam incedere consuevi. Et quod ad id
adinet, ut aliqui, aliter interpretari de-
berent, coram me, affectum et favorem
Vestri magnificentie erga me, adhuc quidem
nichil memini mecum actum esse, tenta-
tum me tamen memini, sed frustra, et
fortasse si, qui hoc facerent aggressi, cum
me a tenore meo seducere non potuerunt,
aliquid eorum coram Magnificia Vestra lo-
cuti sunt, que mecum etiam, prius lo-
quebantur, ut est mos eorum, qui se per-
fidia magis, quam industriam faciunt
prudenter, Curia practicos, a quibus ut-
cumque familiaritati meae se insinuan-
tibus, semper mihi cavi, nec aliquid eor-
um verbum in animum meum admisi. Cre-
dat firmissime vestra magnificentia, quod, ut
ante hac consuevi, sic et nunc quaecumque
ad dignitatem et res ejus, simul ac Fratris
ipsius, pertinere intelligo, ea non minus
meo studij et cure mihi sunt, quam mea
propria, nec aliter unquam comperiam.

Hic, usque huc, nulla spes
apparet Baci, vel rei bene gerenda, sed ne

1570
419
sed ne cogitatio quidem est ulla, Ervinde
scire non possum, quando futurus est finis
malorum istorum, vel quomodo illa De-
inceps propulsare Debeamus —

Militēs etiam nostri, non
contenti De eo, quod actum est cum Roth-
magistris, magnam inter se seditiōne
fecerunt. Obligaverunt primum ipsos Roth-
magistros, ac demum se invicem sponsio-
ne fidei, et honoris, ut nullus, nisi exolu-
tō eorum stipendio, audeat ad mēdem
Regiam in quacunque ipsius necessita-
te venire. Gratevea, ut omnes huc rur-
sum post Festum S^{ti} Joannis Bap-
tistae in Quatuor Hebdomadis conve-
niant, ad reliquum stipendij sui exigen-
dum. Quae res, ut furpis est et indi-
gna, sic mēdi Regiae, longē molestissima.

Nuntii Domini Ducis Treu-
cincensis, quā causā huc venerint, non
incognitum est Vestre Magestati. De-
crevit mēda Regia, ad Illam Fratrem
mēdem mīdere, Dominum Karnkowskī
in his rebus, quasi patrocinatum Do-
mino Vayvode, nihilominus tamen vult,

ut Declaretur

ut declaretur soli Illi mudi, id eo fieri, quod
se mudi sua, honeste excusare non potuit
Tamen quod nequaquam vellet rebus, et
dignitati suae Fraternali mudi Deesse,
Dominorum nulli id significare potuit
ne quō pacto Dominus vajvoda intel-
ligeret —

Nos jam hinc versus vil-
naw, solvimus illuc procul dubio tan-
tisper acturi, donec aliqua pars se of-
ferret. Interim agat oro vestra majestas
id quod expedire arbitrabitur, in rem
matrimonij mudi Regie. Sicut enim quod
interdum male artes sunt potentes —

Regina Francie vidua
que est in Anglico, non videtur etiam
prætermittenda, quod connubium esset
valde et honorificum et utile, nec Cæ-
sarea mudi ut suto contraveniret —

Alia, que hic acta sunt,
dicet abundi Vithvrenski — Commen-
dome gratie vestre majestatis — Quod
optime valere desidero —

